гарнитъ и да изпълнимъ
завещанието на нашитѣ
прадѣди!... А ако и тукъ
умрѣмъ нас, не е престъ-
пление на нашитѣ души.

Атанасъ (замисленъ,
слѣдъ кратка пауза)
— Хубаво ли, хубаво
умрѣ!... Макаръ и вълкъ,
всѣкъ човѣкъ умира, и звѣрѣ
въ нивата... и ние да умрѣмъ
Спасимиръ тукъ.

— Не сѫ ли дошли тукъ
да тренират нашитѣ нивѣ-
дѣти.

Атанасъ (слѣдъ кратка)
— Вѣрно... И сѫщо ни-
ква не вѣрва да ще ума-
нимъ. Предлагамъ,
не напущаме вси еднѣ
ще изпълнимъ завещанието
на нашитѣ прадѣди...